

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	12
UCHWAŁA IZBY KARNEJ.....	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	20

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 65/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu mechanicznego, należącego do poszkodowanego nie będącego podatnikiem podatku VAT, obejmuje mieszczący się w cenach części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu podatek VAT, w sytuacji dokonania przez poszkodowanego, przed wykonaniem naprawy, przelewu wierzytelności przysługującej mu z tytułu umowy ubezpieczenia OC sprawcy szkody na rzecz podmiotu gospodarczego, co do którego ma zastosowanie art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług?”

III CZP 66/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na podstawie art. 17¹ § 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.) w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85 ze zm.) służy roszczenie przeciwko reprezentantowi przedsiębiorcy o naprawie szkody wyrządzonej na skutek nie zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy w

ustawowo wymaganym terminie?”

III CZP 67/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 33 ust. 1 i art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) osoby prawne, które były członkami dotychczas działającej Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej a nie będące spółdzielczymi kasami zachowują prawo członkostwa w Kasie Krajowej powstałej z mocy tejże ustawy?”

III CZP 68/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba będąca członkiem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, uprawniona na mocy postanowień umowy spółki do reprezentowania spółki łącznie z drugim członkiem zarządu, może zostać ustanowiona pełnomocnikiem do poszczególnych czynności przez zarząd tej spółki?”

III CZP 69/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skuteczne jest złożenie przez powoda (wierzyciela) wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego, powstałych po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie (nakazu nakazowego) przed prawomocnym odrzuceniem

zarzutów z przyczyn formalnych?”

III CZP 70/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, kiedy sprawa została wniesiona w dniu 20 maja 2005 r. (pod rządami dawnej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) a apelacja od wyroku sądu pierwszej instancji została złożona w dniu 18 kwietnia 2006 r. (pod rządami nowej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), co do zasad opłacania apelacji stosujemy przepisy dotychczasowej ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 z późn. zm.) czy też przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), zgodnie z art. 149 ust. 1 tej ustawy?”

III CZP 71/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wspólnota mieszkaniowa ma zdolność prawną oraz zdolność sądową i w konsekwencji może posiadać majątek i to majątek odrębny od majątku właścicieli poszczególnych lokali czy też wspólnota mieszkaniowa nie ma zdolności prawnej i nabywając majątek czyni to na rzecz swych członków w stosunku odpowiadającym ich udziałom w nieruchomości wspólnej?”

III CZP 72/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione

do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy spółdzielni mieszkaniowej przysługuje roszczenie z art. 35 ust. 1, 1³ i ust. 2 w zw. z art. 40 i art. 42 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.) o zobowiązanie gminy do ustanowienia na jej rzecz prawa użytkowania wieczystego gruntu w sytuacji, gdy spółdzielnia mieszkaniowa przed dniem 5 grudnia 1990 r. wzniosła nad tym gruntem – stanowiącym drogę publiczną - budynek?”

III CZP 73/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Z jaką chwilą następuje zakończenie postępowania w danej instancji w rozumieniu art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398)?”

III CZP 74/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku gdy postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika zostało wydane przed dniem 2 marca 2006 r., natomiast zażalenie na to postanowienie złożone po tym dniu, zastosowanie przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398) w postępowaniu zażaleniowym reguluje art. 149 ust. 1 czy też art. 149 ust. 2 tej ustawy?”

III CZP 75/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawach gospodarczych sąd odrzuca na podstawie art. 130² § 3 w zw. z § 4 zd. 1 k.p.c. zarzuty od nakazu zapłaty podlegające opłacie w wysokości stosunkowej w razie nieuiszczenia przez pozwanego opłaty podstawowej także wówczas, gdy pismo zawiera wniosek o zwolnienie w całości od kosztów sądowych?”

III CZP 76/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy biegły sądowy, członek Spółdzielni Mieszkaniowej jest wyłączony z mocy samej ustawy w sprawach, w których ta Spółdzielnia Mieszkaniowa jest stroną (art. 48 § 1 k.p.c. w związku z art. 281 k.p.c.)?”

III CZP 77/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie sądu drugiej instancji wydane co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym, od którego przysługuje skarga kasacyjna, staje się prawomocne z chwilą jego wydania?”

III CZP 78/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak formalny pozwu w postaci niewskazania okoliczności uzasadniających właściwość sądu winien skutkować zastoso-

waniem przez przewodniczącego trybu określonego w art. 130 k.p.c., czy też postanowieniem sądu o przekazaniu sprawy innemu sądowi?”

III CZP 79/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownicza kasa zapomogowo-pożyczkowa działająca na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1992 r. w sprawie pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w zakładach pracy (Dz. U. z 1992 r. Nr 100, poz. 502) ma zdolność sądową w sprawach o zapłatę przez zakład pracy równowartości potrąconych należności pracowników, członków kasy obejmujących wpisowe, wkłady i spłaty pożyczek?

a w wypadku odpowiedzi pozytywnej

Czy pracownicza kasa zapomogowo-pożyczkowa posiada legitymację czynną w procesie przeciwko zakładowi pracy pracowników, członków kasy, o zapłatę potrąconych tym pracownikom należności, które nie zostały przekazane zgodnie z wolą pracowników na konto bankowe kasy?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 38/06 – z dnia 5 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

1. Po zakończeniu postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu, zgodnie z art. 293 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.), skuteczne dokonanie przez wierzyciela potrącenia wierzytelności układowej z wzajemną wierzytelnością upadłego jest możliwe także wtedy, gdy oświadczenie o potrąceniu nie zostało złożone w terminie określonym w art. 89 ust. 3 ustawy.

2. Artykuł 501 k.c. nie ma zastosowania, gdy odroczenie wykonania zobowiązania zostało przez wierzyciela udzielone w zatwierdzonym przez sąd układzie między upadłym i wierzycielami.

III CZP 37/06 – z dnia 6 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Nieuchwalenie ustawy, o której mowa w art. 12b ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania krajowego drogowego przewodu osób (Dz. U. Nr 141, poz. 942 ze zm.), nie uzasadnia odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa za niezyskanie przez przewoźnika pełnego zwrotu kosztów przewozu osób uprawnionych na podstawie ustawy do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych.

III CZP 39/06 – z dnia 6 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku:

„Który z podmiotów: Skarb Państwa czy Gmina jest biernie le-

gitymowany w procesie o naprawienie szkody wynikłej z wydania przed 27 maja 1990 r. ostatecznej decyzji administracyjnej, jeżeli stwierdzenie jej nieważności bądź stwierdzenie, że została wydana z naruszeniem prawa nastąpiło po tej dacie (art. 36 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych Dz. U. Nr 32, poz. 191 z późn. zm.)?”

postanowiono przekazać zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego

III CZP 43/06 – z dnia 6 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Termin do złożenia wniosku o uchylenie ugody restrukturyzacyjnej określony w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 76, poz. 684) rozpoczyna bieg od dnia, w którym wierzyciel został zawiadomiony o zawarciu ugody.

III CZP 33/06 – z dnia 13 lipca 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Praw Obywatelskich

Roszczenie członka spółdzielni mieszkaniowej o przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, wynikające z art. 219 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 ze zm.), podlegało dziedziczeniu, jeżeli nie było osób uprawnionych na podstawie art. 221 § 1 tej ustawy.

III CZP 53/06 – z dnia 14 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu

Przepis art. 3 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903) nie wyłącza dopuszczalności zniesienia przez sąd odrębnej własności lokali w postępowaniu o zniesienie współwłasności nieruchomości wspólnej, jeżeli możliwy jest fizyczny podział budynku, w którym ustanowiono odrębną własność lokali.

III CZP 41/06 – z dnia 21 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Kielcach

Powstałe przed ogłoszeniem upadłości należności z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe pracowników nie podlegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej (art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.).

III CZP 45/06 – z dnia 21 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Z chwilą ogłoszenia upadłości prokura wygasa, a nowa nie może być ustanowiona (art. 109⁷ § 2 k.c.).

III CZP 54/06 – z dnia 21 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Podwyższenie z dniem 1 maja 2004 r. stawek podatku od towarów i usług za roboty budowlane, dokonane ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.) nie uzasadnia – bez zmiany umowy zawartej przed 1 maja 2004 r. – obowiązku zamawiającego zapłaty wynagrodzenia netto powiększonego o podatek od towarów i usług według podwyższonej stawki.

III CZP 57/06 – z dnia 26 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie

Wniosek o przyznanie kompensaty na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych przestępstw umyślnych (Dz. U. Nr 169, poz. 1415) podlega opłacie stałej.

III CZP 44/06 – z dnia 27 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu:

„Czy w świetle art. 112 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 marca 2006 r. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i w związku z art. 771 k.p.c. Skarb Państwa zobowiązany był do zwrotu należnych komornikowi, na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie taksy za czynności komorników (Dz. U. Nr 62, poz. 264 z późn. zm.), opłat, ryczałtu kancelaryjnego oraz należności na pokrycie wydatków w sytuacji, gdy wierzyciel zwolniony był od kosztów sądowych przez Sąd a egzekucja świadczeń pieniężnych umorzona została bez wyegzekwowania żadnej kwoty?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 55/06 – z dnia 27 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Uczestnikowi pisemnego przetargu publicznego, którego oferta nabycia udziałów Skarbu Państwa w spółce z o.o. została wybrana w wyniku przeprowadzenia tego przetargu na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 ze

zm.), w związku z art. 70³ k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 25 września 2003 r. – przysługiwało roszczenie o zawarcie umowy.

III CZP 59/06 – z dnia 27 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Dłużnik nie może z przelanej wierzytelności potrącić wierzytelności, która mu przysługuje względem zbywcy, jeżeli nabył ją po powzięciu wiadomości o przelewie.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 24/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy „strona zastępcza” – następca prawny osoby pokrzywdzonej będącej jednocześnie sprawcą przestępstwa, która z powodu śmierci nie stała się stroną w postępowaniu, nie była podejrzana ani oskarżona, może działać w charakterze oskarżyciela posiłkowego?”

I KZP 25/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy samo zaskarżenie rozstrzygnięcia o kosztach sądowych zawartego w wyroku na podstawie art. 460 § 1 k.p.k. w przypadku braku wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku celem wniesienia apelacji – obliuguje sąd pierwszej instancji do sporządzenia uzasadnienia tegoż rozstrzygnięcia (w przedmiocie kosztów sądowych), a jeżeli tak to w jakim terminie?”

UCHWAŁA IZBY KARNEJ

I KZP 21/06 – z dnia 20 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

1. Organ sądowy państwa wykonania europejskiego nakazu aresztowania może odmówić przekazania osoby ściganej, jeśli ustali, że nakaz ten wydany został wbrew przesłankom dopuszczalności jego wydania.

2. O tym, czy przekazanie osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania następuje w celu przeprowadzenia przeciwko niej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej – postępowania karnego, decydują nie przepisy państwa wykonania nakazu, ale przepisy państwa jego wydania, interpretowane z uwzględnieniem treści decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób pomiędzy Państwami Członkowskimi (2002/584/WSiSW).

3. Wydanie europejskiego nakazu aresztowania jest dopuszczalne niezależnie od tego, czy postępowanie karne przeciwko osobie ściganej zostało wszczęte w państwie wydania nakazu. Przekazanie takiej osoby może jednak nastąpić tylko wtedy, gdy uwarunkowania podane jako podstawa wydania nakazu wskazują na to, że przeprowadzenie takiego postępowania jest prawnie możliwe.

4. Ponieważ przekazanie osoby ściganej następuje w celu prowadzenia postępowania karnego, osoba, której dotyczył europejski nakaz aresztowania, powinna być z powrotem przekazana do państwa jego wykonania, jeżeli w państwie wydania nakazu nie dojdzie do wszczęcia takiego postępowania.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 297/05 – postanowienie z dnia 4 kwietnia 2006 r.

1. Jeżeli osoba najbliższa dla podejrzanego, przesłuchiwana w postępowaniu przygotowawczym, złożyła zeznania nie będąc pouczone o prawie do odmowy ich złożenia, ale następnie pouczone, w postępowaniu przed sądem, o treści art. 182 § 1 k.p.k. nie korzysta z tego prawa i decyduje się na składanie zeznań, to konsekwencją tego jest także możliwość odczytania, w razie rozbieżności między obecnymi a poprzednimi oświadczeniami dowodowymi tej osoby, protokołu jej przesłuchania i z postępowania przygotowawczego, dla wyjaśnienia tych różnic.

2. Wynikający z art. 79 § 3 k.p.k. obowiązek udziału obrońcy niezbędnego w rozprawie i w niektórych posiedzeniach nie odnosi się do czynności dowodowych, przeprowadzanych przez sąd w trybie wskazanym w art. 396 § 2 k.p.k., a zatem jego nieobecność nie stanowi wówczas uchybienia, o jakim mowa w art. 439 § 1 pkt 10 *in fine* k.p.k.

III KK 306/05 – wyrok z dnia 4 kwietnia 2006 r.

1. W wypadku dokonania w wyroku odmiennego niż w akcie oskarżenia określenia daty i miejsca zdarzenia, przy ocenie czy w konkretnej sprawie ramy oskarżenia zostały przekroczone, nie przesądza jeszcze identyczność dobra prawnego będącego przedmiotem zamachu, identyczność oskarżonych i pokrzywdzonych, a nawet identyczna kwalifikacja prawna, lecz zdecydować o tym może dopiero analiza strony podmiotowej i przedmiotowej czynu zarzu-

conego i przypisanego, a w szczególności określenie związku przyczynowego między ustalonym zachowaniem osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa i wynikającego z tego zachowania skutkiem takiego działania bądź zaniechania.

2. Gdy inne rażące naruszenie prawa, nie skutkujące wprowadzie samo przez się wystąpieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej, jest prostą konsekwencją takiej obrazy prawa, która stanowi o zasadności twierdzenia autora kasacji co do wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 439 k.p.k., będąc właśnie bezpośrednim następstwem takiej obrazy, Sąd Najwyższy nie tylko może, lecz jest wręcz obowiązany do zbadania i oceny także tego innego zarzutu, wywiedzionego w skardze kasacyjnej.

3. Nie można mówić o skazaniu oczywiście niesprawiedliwym, skoro część dyspozytywna wyroku nie zawiera „rozstrzygnięcia sądu” (art.413 § 1 pkt 5 k.p.k.) co do zasadniczego przedmiotu procesu.

IV KK 100/06 – postanowienie z dnia 12 kwietnia 2006 r.

Przepisy art. 636 § 1-3 k.p.k., dotyczące zasądzenia kosztów odwoławczego postępowania karnego w fazie jurysdykcyjnej, nie mogą być odpowiednio stosowane do zasądzania tych kosztów w toku postępowania przygotowawczego.

Również redakcja przepisu art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), zgodnie z którym nieuwzględnienie środka odwoławczego w sprawach z oskarżenia publicznego uzasadnia wymierzenie opłaty podmiotowi, który wniósł środek odwoławczy, tj. oskarżycielowi posiłkowemu lub prywatnemu, nie pozostawia wątpliwości, że dotyczy on wyłącznie zasądzania kosztów na etapie

postępowania odwoławczego, toczącego się w wyniku środka zaskarżenia wniesionego od orzeczenia sądowego.

II KK 335/05 – postanowienie z dnia 12 kwietnia 2006 r.

Przekraczanie przez sąd odwoławczy granic podmiotowych zaskarżenia orzeczenia możliwe jest wyłącznie w związku ze stwierdzeniem okoliczności wymienionych w art. 435 k.p.k., nawet wówczas, gdy w stosunku do osoby, wobec której orzeczenie nie zostało zaskarżone, występuje jedna z bezwzględnych przyczyn jego uchylenia. Oznacza to, że w tym zakresie, w jakim orzeczenie nie zostało podmiotowo zaskarżone, ujawnienie się jednej z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 pkt 1–11 k.p.k. dopóty nie może stanowić podstawy jego uchylenia, dopóki nie zostanie ujawniona ta sama przesłanka uchylenia orzeczenia wobec osoby, w stosunku do której zostało ono zaskarżone, a zatem dopóki to samo uchylenie (art. 435 k.p.k. – „te same względy”) nie zostanie przyjęte za powód wzruszenia orzeczenia w części zaskarżonej podmiotowo.

III KK 409/05 – wyrok z dnia 25 kwietnia 2006 r.

Z chwilą uprawomocnienia się wyroku skazującego sprawcę na karę pozbawienia wolności, okres tymczasowego aresztowania zaliczony na poczet tej kary staje się częścią odbytej przez niego kary.

V KK 385/05 – postanowienie z dnia 5 maja 2006 r.

Naruszające art. 430 § 1 k.p.k. skierowanie do rozpoznania środka odwoławczego pochodzącego od oskarżyciela posiłkowego, działającego na podstawie art. 54 § 1 k.p.k., w wyniku błędnego uznania go przez sąd pierwszej instancji za pokrzywdzonego w sprawie z oskarżenia publicznego, nie oznacza, przy braku innych

środków odwoławczych, że postępowanie odwoławcze toczy się mimo braku skargi uprawnionego oskarżyciela. Nie dochodzi tym samym do uchybienia przepisowi art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. i do zaistnienia okoliczności wyłączającej postępowanie, wskazanej w przepisie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

SDI 5/06 – postanowienie z dnia 24 maja 2006 r.

Przewidzianego w § 64 zd. 2 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu z dnia 10 października 1998 r., wymogu udzielenia władzom adwokatury żądanych wyjaśnień w określonym terminie, nie można rozumieć jako obowiązku złożenia oświadczenia określonej treści, jeżeli treść ta ma oznaczać samooskarżenie się wezwanego o przewinienie dyscyplinarne, lecz jedynie jako obowiązek adwokata do zareagowania na to żądanie w wyznaczonym terminie.

Brak reakcji wezwanego adwokata na żądanie władz adwokatury oznacza dopuszczenie się przewinienia dyscyplinarnego przez naruszenie zasad etyki i godności zawodu w rozumieniu art. 80 ustawy – Prawo o adwokaturze.

IV KO 22/05 – wyrok z dnia 2 czerwca 2006 r.

W konsekwencji przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, częścią systemu prawa polskiego stały się normy dotyczące zasady *res iudicata i ne bis in idem*, stanowiące *acquis communautaire*, co w istotny sposób zmieniło zakres obowiązywania zasady powagi rzeczy osądzonej. Na mocy art. 114 § 3 pkt 3 k.k. w zw. z art. 54 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz. Urz. UE L 239, z dnia 22 września 2000 r.) normy unijne, określające moc prawną orzeczeń wydawanych w

państwach członkowskich, zyskały pierwszeństwo przed ogólną zasadą art. 114 § 1 k.k.

V KK 413/05 – wyrok z dnia 6 czerwca 2006 r.

Wynikający z art. 433 § 2 k.p.k. oraz z art. 457 § 3 k.p.k. obowiązek sądu odwoławczego rozważenia wszystkich zarzutów podniesionych w środку odwoławczym i podania w związku z tym w uzasadnieniu, dlaczego zarzuty apelacji sąd uznał za zasadne lub za niezasadne oznacza, że sąd ten jest zobowiązany nie tylko do niepomijania żadnego z podniesionych zarzutów, ale także do rzetelnego ustosunkowania się do każdego z nich, bez względu na to, jaka strona zarzuty te wysuwa, czyli wykazania – choćby i zbiorczo, ale zawsze przez odpowiednie argumentacje, a nie przez ogólnikowe odwołanie się do trafności ustaleń, ocen lub poglądów zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia – dlaczego podniesione zarzuty i argumenty wysunięte na ich poparcie zasługują bądź nie zasługują na uwzględnienie.

I KZP 14/06 – postanowienie z dnia 9 czerwca 2006 r.

Zabór w celu przywłaszczenia nośnika energii, wyodrębnionego w rzecz ruchomą (art. 278 § 1 k.k.), nie stanowi kradzieży energii (art. 278 § 5 k.k.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 11/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 130² § 3 k.p.c. ma zastosowanie w sprawach podlegających opłacie podstawowej?”

III UZP 4/06

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w czasie nieobjęcia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, poz. 391 ze zm.) określonego świadczenia zdrowotnego ubezpieczony może żądać ustalenia przez Narodowy Fundusz Zdrowia, że przysługuje mu prawo do danego świadczenia zdrowotnego (art. 148 ust. 1 tej ustawy)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 4/06 – z dnia 12 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Niewypłacalność pracodawcy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85) powstaje zarówno w dacie wydania przez sąd pierwszego postanowienia o ogłoszeniu upadłości na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535 ze zm.), niezależnie od tego czy jest to postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu (art. 14 Prawa upadłościowego i naprawczego), postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika (art. 15 Prawa upadłościowego i naprawczego), jak i w dacie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu (art. 16 Prawa upadłościowego i naprawczego) lub w dacie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika (art. 17 Prawa upadłościowego i naprawczego).

III SZP 3/06 – z dnia 13 lipca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wy-

rokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 68, poz. 804 ze zm.).

II UZP 9/06 – z dnia 20 lipca 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Podstawa wymiaru emerytury ubezpieczonego, który wcześniej miał ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, może być ustalona na nowo w myśl art. 15 w związku z art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) także wówczas, gdy do jej obliczenia ma być przyjęta podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne w tej samej wysokości i z tego samego okresu, które zostały uwzględnione przy ustalaniu podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy.

III PZP 4/06 – z dnia 20 lipca 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Prokuratora Generalnego

Na poczet przyrostów wynagrodzeń przewidzianych w art. 4a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) zalicza się wzrost wszystkich składników wynagrodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 2 i 3 tej ustawy.